

РЕШЕНИЕ

№ 171

гр. П., 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XVII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ани Харизанова

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разгледа докладваното от Ани Харизанова Гражданско дело №
20225220102646 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

В исковата си молба срещу Община Б., Булстат**** с адрес град Б., ул.“О.“№4А, представлявана от кмета К. В. ищцата Л. С. И. с ЕГН 8011114575 от село А., община Б., твърди, че е заемала длъжността „технически сътрудник“ в звено „Общински съвет“ към ответната община. Съобразно връчената и на 01.02.2021г. длъжностна характеристика тази длъжност в администрацията е в звено Общински съвет и е пряко подчинена на председателя му. Съгласно заповед №15 от 01.08.2022г , считано от 02.08.2022г трудовото и правоотношение е прекратено поради намаляване обема на работа. Твърди се, че Общинският съвет не разполага със самостоятелен щат. Неговата дейност се подпомага и осигурява от общинската администрация. В звено Общински съвет към онзи момент ищцата е единствен служител, тъй като трудовото правоотношение с другия служител в това звено“ специалист обслужване на общински съвет“ е прекратено със Заповед №11 от 01.07.2022г. Явно уволнението на ищцата не налага намаляване обема на работа, а по същество е преустановяване на дейността на цяло звено. Това е невъзможно, тъй като води до невъзможност за функциониране на основния орган на местно самоуправление ОбС. В противоречие е с приетата и действаща структура на общината. Твърди се, че фактическият състав на чл.328, ал.1,т.3 от КТ изисква намаляване на количеството работа да е действително , да има траен характер и да обхваща по-продължителен период от време. Намаляването на обема на работа трябва да се отнася до конкретна трудова дейност, извършвана от ищцата , а не до общия обем работа като то трябва да е трайно и осезаемо, обективно и фактически да съществува. Няма данни Общинският съвет като орган на местно самоуправление да е ограничил функциите си и дейността му да е намаляла, респективно да

е прекратена. Напротив, след прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата кметът е издал заповед на друго лице В. И. да осъществява идентични функции с тези, които ищцата е осъществявала. Твърди се, че заповедта за уволнение е немотивирана, тъй като в нея е посочено „неприет бюджет на община Б. за 2022г“, но не ставало ясно как това обстоятелство предполага намаляване на обема на работа. Бюджетът на общината е приет с решение №370 от 28.04.2022г на ОбС Б.. Твърди се, че са налице изискванията на чл.29а от ЗМСМА. Ищцата е част от самостоятелно звено, което подпомага работата на Общинския съвет и на неговите комисии и осъществява организационно –техническо и административно обслужване на тяхната дейност. Звеното е в пряко подчинение на председателя на общинския съвет. Съгласно чл.29а, ал.6 от ЗМСМА служителите в звеното се назначават и освобождават от кмета на общината по предложение на председателя на Общинския съвет и то след направено писмено предложение от последния. В конкретния случай такова писмено предложение не е искано и не е получавано, което прави уволнението незаконно.

Моли се съда да постанови решение, с което да се признае уволнението на ищцата за незаконно и да бъде отменено, да бъде възстановена на заеманата преди уволнението длъжност и да бъде осъден ответника да заплати на ищцата обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ в размер 4 982.46лв./ по 830.41лв. месечно / за периода от 02.08.2022г до 02.02.2023г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба. Претендират се сторените по делото разноски. В подкрепа на твърденията се ангажират доказателства.

В срока по чл.131 от ГПК от ответника е подаден писмен отговор, с който се оспорват предявените искове.Твърди се, че в т.4 длъжностната характеристика на длъжността, заемана от ищцата, като основни задължения са разписани: подпомагане на заседания и съвещания на съвета, осигуряване необходимите материали и уведомяване съветниците за времето, мястото и дневния ред, окомплектоване и предаване на документи за разглеждане от общинските съветници в постоянните комисии, изпращане на материали, покани и други документи за заседанията на съвета и неговите комисии , а също и решение на Общински съвет-Б., осигурява водене на протоколи и присъствените списъци от заседанията на съвета и неговите комисии, изпращане на актове на ОбС и становища на комисии, оповестяване в срок на всички актове на ОбС-Б. и други документи , свързани с организацията и дейността му на определените за целта места. Твърди се, че основните задължения на ищцата са свързани конкретно с провеждането на заседанията на ОбС, приемане на решения и тяхното обявяване и изпращане , които задължения не са извършвани от 24.06.2022г. Последната сесия на ОбС е проведена на 24.06.2022г , от която дата до настоящия момент в ОбС Б. не се провеждат сесии, заседания и не се приемат решения , за което с искане от група общински съветници са сезирани Окръжна прокуратура-П., Районна прокуратура –П. , ОД на МВР –П., Областен управител на Област П.. Поради непровеждане на заседания и неприемане на решения на Общински съвет-Б. не се извършват и свързаните с тях основни функции, вменени на ищцата , което е довело до намаляване на обема на работа.Количеството работа , извършвана от ищцата, значително е

намаляло и това намаляване е действително и обхваща продължителен период от време от 24.06.2022г до датата на прекратяване на трудовото и правоотношение.Твърди се, че със заповед №259 от 02.08.2022г на кмета на Община Б. е възложено на длъжностното лице В. Й. И. – началник отдел „УТ, УС и ХП“ в Общинска администрация Б. да осъществява взаимодействие между Общинска администрация и Общински съвет. И. е началник отдел в Общинска администрация, а не служител в звено“Общински съвет“ и няма за предмет осъществяване на основните трудови функции на длъжността „технически сътрудник“, която е заемала ищцата преди уволнението. Функциите по осъществяване взаимодействие между Общинска администрация и Общински съвет не са идентични със служебните задължения на ищцата. Твърди се, че ищцата е назначена като служител в звено „Общински съвет“ без за нея да е направено писмено предложение от председателя на ОбС.Твърди се, че към момента на издаване на заповед№15/01.08.2022г председателят на ОбС не е бил на работа,а в отпуск по болест за периода 28.07.2022г до 10.08.2022г , поради което е бил във фактическа невъзможност да направи писмено предложение по смисъла на чл.29а, ал.6 от ЗМСМА. Претенцията по чл.225, ал.1 от КТ се оспорва по размер като се твърди, че БТВ на ищцата е 810лв.

Твърди се, че със Заповед №15 от 01.08.2022г на кмета на Община Б. е определено на ищцата да бъде изплатено обезщетение по чл.222, ал.1 от КТ – в размер на едно БТВ за оставеното и без работа и обезщетение по чл.224 от КТ за неползван платен годишен отпуск за 2022г -13 работни дни, което и е начислено във ведомостта за месец август и е изплатено по банков път на 05.09.2022г. Също така със Заповед №298 от 02.09.2022г на кмета на Общината е определено на ищцата да и се изплати на основание чл.220, ал.1 от КТ обезщетение за неспазено предизвестие, което и е начислено във ведомостта за заплати за месец август 2022г и е изплатено по банков път на 05.09.2022г. Моли се да се отхвърлят предявените искове. Претендират се разноси. В случай, че исковете бъдат уважени се прави възражение за прихващане на начислените обезщетения както следва : по чл.222, ал.1 от КТ за оставане без работа – едно БТВ в размер на 810лв., по чл.224 ал.1 от КТ за неползван платен годишен отпуск за 2022г - 13 работни дни в размер на 514.02лв. и по чл.220, ал.1 от Кт за неспазено предизвестие в размер на 810 лв. , които се явяват платени без основание. Правят се доказателствени искания.

В съдебно заседание ищцата, чрез пълномощника си, поддържа предявените искове.В съдебно заседание по реда на чл.214 от ГПК е допуснато изменение на исковата претенция по чл.225, ал.1 от ГПК чрез нейното намаляване като искът се счита предявен за сумата от 4860лв. Подробни съображения по съществото на спора са развити в хода на устните състезания чрез представените по делото писмени бележки.

В съдебно заседание ответникът, чрез пълномощника му,поддържа писмения отговор. Подробни съображения по съществото на спора са развити в хода на устните състезания чрез представените по делото писмени бележки.

Пазарджишкият районен съд след като се запозна с изложените в исковата молба фактически твърдения, след като съобрази становищата на страните и след преценка на

доказателствата поотделно и в тяхната съвкупност при спазване на разпоредбата на чл.235 от ГПК прие за установено следното от фактическа страна.

Между страните няма спор, а и от приложените към исковата молба писмени доказателства се установява, че ищцата е работила в Община Б., Звено „Общински съвет“ като от 01.02.2021г е заемала длъжността „технически сътрудник“, при пълно работно време – 8 часов работен ден с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 810 лв. Съгласно длъжностната характеристика за заеманата от ищцата длъжност основните трудови задължения за тази длъжност са както следва: подпомагане на заседания и съвещания на Общинския съвет, осигуряване необходимите материали и уведомяване съветниците за времето, мястото и дневния ред, окомплектоване и предаване на документи за разглеждане от общинските съветници в постоянните комисии, изпращане на материали, покани и други документи за заседанията на съвета и неговите комисии, а също и решение на Общински съвет-Б., осигурява водене на протоколи и присъствените списъци от заседанията на съвета и неговите комисии, изпращане на актове на ОбС и становища на комисиите, оповестяване в срок на всички актове на ОбС-Б. и други документи, свързани с организацията и дейността му на определените за целта места.

Със заповед №15 от 01.08.2022г на кмета на Община Б. трудовото правоотношение с ищцата е прекратено, считано от 02.08.2022г. на основание чл.328, ал.1т.3 от КТ поради намаляване обема на работа. В тази заповед изрично е вписано, че на ищцата и се изплащан обезщетения по чл.222, ал.1 от КТ в размер на едно брутно трудово възнаграждение и обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ за неползван платен годишен отпуск 13 работни дни за 2022г.

Със заповед №298/02.09.2022г. на кмета на Община Б. е определено на Л. С. И. да се изплати обезщетение за неспазено предизвестие на основание чл.220, ал.1 от КТ.

Със заповед №259/02.08.2022г. на кмета на Община Б., считано от 02.08.2022г. на В. Й. И. – началник отдел „УТ,УС и ХП“ е възложено да подпомага и консултира организационно-техническата дейност и работа на постоянните комисии, заседанията на Общински съвет Б. при взаимодействието му с Общинска администрация-Б..

Видно е от представения болничен лист /сдържащ се на лист 48 от делото/ председателят на Общински съвет Б.-Стефан Василев Якимов е бил в отпуск поради временна неработоспособност за времето от 28.07.2022г. до 10.08.2022г.

Приложено е решение №209/2501.2021г на Обс Б., с което е одобрена общата численост и структура на общинската администрация в община Б. в т.ч. и 2 щатни бройки Звено „Общински съвет“. Въз основа на това решение от кмета на община Б. е утвърдено длъжностното разписание на общината и видно от същото двете щатни бройки за Звено „Общински съвет“ са както следва 1 щатна бройка специалист „обслужване ОбС“ и 1 щатна бройка „технически сътрудник“.

Установя се от представените от ищцата писмени доказателства, че от председателя на Общински съвет Б. С. В. Я. е направено предложение АО-126/29.01.2021г до кмета на

Община Б. К. В. на основание чл.29а, ал.2 ЗМСМА двете длъжности в звеното „Общински съвет“ да бъдат заети както следва: длъжността“ специалист обслужване на Общински съвет“ Йорданка Ангелова Златанова , а длъжността“ технически сътрудник“ от Л. С. И..

В съдебно заседание, проведено на 07.02.2023г съдът извърши констатация по оригинала на трудовата книжка на ищцата и установи, че след прекратяване на процесното трудово правоотношение същата не встъпвала в трудово правоотношение с друг работодател.

За изясняване на спора от фактическа страна са събрани и гласни доказателствени средства. От разпита на свидетеля С. В. Я. , се установява, че през периода ноември 2019г до 30.09.2022г. е заемал длъжността „председател на ОбС Б.“. В това си качество свидетелят е работил с ищцата Л. И., която е била част от звеното към ОбС на длъжност “технически сътрудник“ от началото на 2021г.В това звено от началото на 2021г. са работили две служителки, като след месец август 2022г не е останал нито един служител. Свидателят заяви, че е бил в отпуск по болест, когато ищцата му се обадила да му съобщи, че е уволнена. Допълни ,че на 01.07.2022г докато бил в платен годишен отпуск е била уволнена и другата служителка.на 30.09.2022г свидетеля присъствал на заседание на ОбС, на което заседание си подал оставката като председател на ОбС. Протоколът от заседанието се водел от В. И., на която със заповед от 02.08.2022г и било вменено задължение да обслужва ведно“Общински съвет“ макар да не е от това звено През месец юли 2022г кметът внесъл предложение за свикване на извънредно заседание на ОбС с три точки дневен ред. По този повод свидетелят свикал председателски съвет, на който било разгледано предложението на кмета и се установило, че не се налага свикване на извънредно заседание, а внесеното предложение може да бъде разгледано на редовно заседание. Редовно заседание било свикано за 28.07.2022г., но здравословното състояние на свидетеля се влошило и му се наложило да отсъства по здравословни причини.Според свидетеля през трите години докато той е бил председател на ОбС са проведени 47 заседание до месец септември 2022г , от които 33 редовни и 18 извънредни.В края на всяка година се приема план на заседанията на ОбС за следващата години , които са с определена дата и през цялата следваща година се работи по този план. Като в плана за 2021г и за 2022г през месец август ОбС е във ваканция. Свидателят заяви ,че не е правил предложение до кмета на Община Б. ищцата Л. И. да бъде освободена от заеманата от нея длъжност, респективно свидетелят не е получава такова искане и за него било абсолютна изненада случилото се с ищцата.Свидателят допълни, че и другата служителка Й. З.,която е работела в Звено „Общински съвет“също е била уволнена без знанието му и без да бъде уведомен както повелява Правилника на ОбС. Свидателя не получил отговор на въпроса защо двете служителки са уволнени без негово знание, предложение и писмено съгласие. Последното заседание на ОбС, на което свидетелят присъствал е било в края на месец юни 2022г .

От разпита на свидетеля И. Д. А. се установи, че същия работи в Община Б. като заема длъжността „юрисконсулт“. Последното заседание на ОбС Б. е проведено на 30.09.2022г., е предходното заседание е проведено на 24.06.2022г.като между двете

заседания ОбС не е работил. Свидетелят допълни, че след уволнението на ищцата със заповед на кмета на В. И. е възложено да осъществява взаимодействие между Община Б. и ОбС Б.. Не са и били възложени пряко да изпълнява функциите на лице от звено „Общински съвет“. Наложило се протокола от заседанието на ОбС от 30.09.2022г да бъде воден от И. , тъй като нямало служител в това звено, а И. като дългогодишен служител на общинската администрация имала съответния опит. Свидетелят А. заяви, че Председателят на ОбС не е правил предложение за назначаване на Л. И.. Съответно няма постъпило от председателя на ОбС предложение за освобождаване от длъжност както на Л. И., така и на другата уволнена служителка Й. З.. Допълни, че не е и искано от председателя на ОбС писмено становище за прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата. Свидетелят заключи, че в момента в Звено „Общински съвет“ няма назначени служители. Не следва да се обсъждат показанията на свидетеля А. относно гласуване на бюджета на общината, тъй като в тази част показанията му са неотнормирани към предмета на делото.

По делото бе изслушана съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение съдът кредитира като компетентно и обосновано изготвено и неоспорено от страните по делото. Вещото лице заключава, че съставът на звено „Общински съвет“ към Община Б. към 02.08.2022г. и към ноември 2022г съгласно длъжностно разписание в сила от 01.02.2021г и съгласно устройствения правилник на общинска администрация Б. е определен на 2 щатни бройки в това число „специалист обслужване на ОбС“-1 бр. и „технически сътрудник“-1 бр. Брутното трудово възнаграждение на ищцата за месец юли 2022г е 810лв. След 02.08.2022г на ищцата е изплатена сумата от 1 219.64лв., от които 35.22лв. основна заплата за 1 работен ден, 0.89лв.- за СБКО, 810 лв. –обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ за неспазен срок на предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение и сумата от 514.02 лв. обезщетение по чл.224, ал.1 от Кт за 13 дни неползван платен годишен отпуск. Обезщетението по чл.225, ал.1 от КТ е в размер на 4 860лв.

Въз основа на така очертаната по делото фактическа обстановка от правна страна съдът прави следните изводи:

Предявени са обективно и кумулативно съединени иски с правно основание чл.344, ал.1,т.1 от КТ- за признаване на уволнението на ищцата за незаконно и неговата отмяна, по чл.344, ал.1,т.2 от КТ за възстановяване на ищцата на заеманата преди уволнението длъжност „технически сътрудник“ в звено „Общински съвет“, по чл.344, ал.1,т.3 във вр.с чл.225, ал.1 от КТ - за заплащане на обезщетение в размер на 4 860 лв. за времето, през което е останала без работа поради незаконното уволнение, а именно за периода от 02.08.2022г. до 02.02.2023г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

По главния иск с правно основание чл.344, ал.1,т.1 от КТ съдът намира следното:

Предметът на делото се определя от ищеца чрез посочване на обстоятелствата, въз основа на които се претендира спорното материално право и вида на търсената защита. При спор за отмяна на уволнението/ какъвто е настоящия случай/ предметът на делото се

очертава от приложеното от работодателя фактическо основание за уволнение и въведените от ищеца оплаквания за неговата незаконосъобразност. В тежест на работодателя е при условията на пълно и главно доказване да установи наличието на фактическия състав, на който се е позовал, за да прекрати трудовото правоотношение

Безспорно се установи, че ищцата е работела по валидно трудово правоотношение на длъжност „технически сътрудник“ в звено Общински съвет към Община Б.. Установи се, че трудовото му правоотношение е прекратено, считано от 02.08.2022г. с нарочен писмен акт на работодателя, а именно – заповед №15 от 01.08.2022г. на кмета на Община Б. като основание за прекратяване е вписано чл.328, ал.1 т.3 от КТ. В хипотезата на чл.328, ал.1, т.3 от КТ – фактическият състав е – намаляване обема на работа. В постановената по реда на чл.290 от ГПК съдебна практика на ВКС- решение от 08.02.2011г. на четвърто г.о. на ВКС по гр.д.№265/2010г., решение от 09.07.2012г. по гр.д.№1251/2010г. на ВКС, решение от 18.04.2013г. по гр.д.№832/2012г. по описа на ВКС се приема, че разпоредбата на чл.328, ал.1, т.3 от КТ не предвижда нищо друго освен посочване на основанията за прекратяване на трудовия договор“ поради намаляване обема на работа“, като по естеството си намаляването обема на работа представлява намаляване производствената програма, на количеството на продукцията, обема на стокооборота, на обема на услугите, на обема на дейността и това състояние трябва да е обективно да съществува фактически, но не следва да се отнася до дейността на предприятието изобщо, а към съответната дейност, реализирана чрез дадена трудова функция или следва да бъде установено как намаляването на обема на работа на предприятието се е отразило на дейността, в която е бил зает до уволнението съответния работник или служител.

Следва да се посочи също така, че практиката на ВКС е категорична, че намаляването на обема на работа е въпрос на преценка на работодателя, тъй като се касае за фактическо състояние, обусловено от конкретни причини, което не е необходимо да се установява с изрично предприети решения от работодателя. Работодателят е този, който преценява дали да намали броя на работниците, тогава когато намалява обема на работата. За настъпването на предпоставките по чл.328, ал.1, т.3 от КТ е без значение този факт да е констатиран от компетентен орган с нарочен акт. Решението на компетентен орган е задължително да има само, когато намалението на обема на работа е довело до структурни промени- закриване на отдел, звено или друга структурна единица, каквато хипотеза в настоящото производство не се установи

Намаляването обема на работата като обективен факт трябва да е с траен характер, да е налице към момента на предприетото уволнение. Според решение №703/17.11.2010г. по гр.д.№90/2010г. по описа на ВКС, постановено по реда на чл.290 от ГПК фактът на намаляване обема на работа може да се установи както с писмени, с гласни доказателства и със заключения на вещи лица, които доказателствени средства следва да се ангажират от работодателя, тъй като тежестта за доказване, както се посочи по-горе, е негова.

В светлината на горните разсъждения съдът намира, че от събраните по делото доказателства не се установява да е налице намаление на обема на работата, отчетено към

дейността, реализирана чрез трудовата функция на ищцата. Напротив, видно е от писмените доказателства, че звеното в което е работила ищцата, а именно Общински съвет продължава да функционира като орган на местно самоуправление. Проведено е заседание на 30.09.2022г. Фактът, че от месец юни 2022г до месец септември 2022г Общинският съвет не е провеждал заседания сам по себе си не може да обоснове извод за намаляване на обема на работа на звеното, тъй като посочения времеви период не е продължителен и не покрива изискването за траен характер на обективно състояние, което има предвид последователната съдебна практика, за да се приеме, че е налице фактическия състав на намаляване обема на работа. Съгласно разпоредбата на чл.27 от ЗМСМА Общинският съвет следва да се свиква на заседания не по-малко от шест пъти годишно. В настоящия случай не се твърди и не се установява от ответника по-малък брой сесии на ОбС през 2022г. Ако в продължение на три месеца общинският съвет не проведе заседание, правомощията му се прекратяват с решение на общинската избирателна комисия и в тримесечен срок се произвеждат нови избори за общински съвет. Данни за проведена такава процедура няма, но дори и да имаше също не би могло да се говори за намаляване обема на работа като основание за прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата. Евентуално би се разсъждавала за друго основание- това регламентирано в разпоредбата на чл.328, ал.1,т.2 , предл.1 от КТ- закриване на част от предприятието. Установи се, че Общински съвет Б. продължава да функционира като такъв и в момента. Провежданите сесии се подсиgurяват организационно- технически от друг служител на общинската администрация- В. И. като протоколист. Със заповед на кмета на Община Б. на тази служителка са вменени задължения “ да подпомага и консултира организационно-техническата дейност и работата на постоянните комисии и на заседанията на Общински съвет Б.“, които се припокриват с трудовите функции на ищцата, което навежда към евентуално друго основание за прекратяване на трудовия договор на ищцата, а именно съкращение в щата, уредено в чл.328, ал.1т.2 от КТ , но не и посоченото в процесната заповед - по чл.328, ал.1т.3 от КТ.

Предвид изложеното съдът намира, че работодателят не е упражнил законосъобразно потестативното си право да прекрати трудовото правоотношение с ищцата. Тук е момента да се разгледа и довода на ищцата за незаконност на уволнението и поради липса на направено за това предложение от председателя на ОбС Б.. Този довод е основателен. По несъмнен начин се установи, че ищцата е изпълнявала длъжността „технически сътрудник“ в звено Общински съвет в Община Б.. Съгласно разпоредбата на чл.29а, ал.6 от ЗМСМА служителите в посоченото звено се назначават и освобождават от кмета на общината по предложение на председателя на общинския съвет. Следователно, за да се приеме, че, уволнението на служител , заемащ такава длъжност е законосъобразно, наред с всички други предпоставки за прекратяване на трудовото правоотношение на посоченото в заповедта за уволнение основание, следва да е налице още едно , а именно – предложение до кмета на община Б. на председателя на ОбС Б.. Това изискване произтича от специфичните трудови функции, които тези служители изпълняват и които са свързани с подпомагането на дейността на общинския съвет. Безспорно се установи от ангажираните в тази насока гласни доказателствени средства / чрез разпита на свидетеля Стефан Якимов-

председател на ОбС Б. през исковия период/, че трудовото правоотношение на ищцата е било прекратено от кмета на общината, при липса на направено предложение за това от председателя на общинския съвет, което прави уволнението незаконно и на това основание./ В този смисъл Определение №40 от 16.01.2019г на ВКС по гр.д.№3498/2018г , Определение №1274 от 10.12.2014г. на ВКС по гр.д.№5185/2014г и решение №708 от 23.05.2018г. по описа на ОС Пловдив.

Ето защо искът по чл.344, ал.1,т.1 от КТ е основателен и като такъв следва да бъде уважен, като следва да се признае за незаконно и да се отмени уволнението на ищцата, постановено със Заповед №15 от 01.08.2022г. на кмета на Община Б..

По иска с правно основание чл.344, ал.1,т.2 от КТ – за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност съдът намира следното:

Този иск е акцесорен и следва съдбата на главния иск, поради което също подлежи на уважаване като следва ищцата да бъде възстановена на заеманата преди уволнението длъжност „технически сътрудник “ в звено Общински съвет.

По иска с правно основание чл.344, ал.1,т.3 от КТ във вр.с чл.225, ал.1 от КТ съдът намира следното:

Ищцата претендира на основание чл.225, ал.1 от КТ обезщетение за времето/ от 02.08.2022г до 02.02.2023г./, през което е останала без работа поради уволнението си в размер на 4860лв. За да се уважи този иск следва да са налице следните предпоставки: уволнението на работника или служителя да е признато за незаконно. На второ място трябва да е налице вреда, подлежаща на обезщетяване , която се съизмерява с пропуснатото брутно трудово възнаграждение на работника или служителя за времето след уволнението, през което е останал без работа, но не за повече от шест месеца. На трето място следва да съществува причинна връзка между претърпените вреди и уволнението, която причинна връзка се предполага и не е необходимо да се установява.

Предвид изложените по-горе съображения уволнението на ищцата е признато за незаконно. В нейна тежест бе да докаже оставането си без работа, претърпените вреди и размера на тези вреди. Вредите представляват загубеното поради уволнението трудово възнаграждение. Оставането без работа е съществен елемент от фактическия състав на чл.225, ал.1 от КТ , който следва да се установи по несъмнен начин в процеса с допустимите в закона доказателства. Безспорно се установи, след извършена в съдебно заседание констатация по оригинала на трудовата книжка на ищцата, че през исковия период 02.08.2022г до 02.02.2023г. същата не е започвала работа по трудово правоотношение при друг работодател. Установи се от заключението на вещото лице, че дължимото обезщетение за исковия период възлиза на сумата от 4860лв, който размер е формиран на база брутното трудово възнаграждение на работника или служителя за месеца, предхождащ месеца, в който е възникнало основаниято за съответното обезщетение съгласно чл.228, от КТ във вр.с чл.225, ал.1 от КТ. Сумата от 4 860лв.е в рамките на заявената искова претенция след намалението на иска по реда на чл.241 от ГПК.

Тук е момента да се посочи, че ответникът направи възражение за прихващане на исковата сума по чл.225, ал.1 от КТ със сумата от 810лв., изплатено на ищеца обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ за неспазен срок на предизвестие и със сумата от 514.02лв. изплатено обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ за неползван платен годишен отпуск от 13 работни дни за 2022г. По делото не бе спорно, че на ищцата са изплатени посочените обезщетения, а и тези релевантни факти бяха установени както от представените писмени доказателства, така и заключението на вещото лице. Възражението е частично основателно. Обезщетението по чл.220, ал.1 от КТ подлежи на прихващане с обезщетението по чл.225, ал.1 от КТ, тъй като обезщетяват една и съща по естеството си вреда на уволнения, а именно – оставането му без работа. В този смисъл е съдебната практика – решение №88 от 29.01.2020г. по гр.д. №590/2009г на ВСК, решение №126 от 02.05.2011г. по гр.д.№1227/2010г на ВКС. Без уважение следва да се остави възражението за прихващане с обезщетението по чл.224, ал.1 от КТ. При прекратяване на трудовото правоотношение работодателят дължи на работника парично обезщетение за неползван платен годишен отпуск и получаването му не е в зависимост от законността на уволнението според задължителната практика на ВКС, а именно – решение №115 от 28.03.2011г по гр.д.№1119/2010г на ВКС и решение №289 от 19.10.2011г. по гр.д.№618/2010г. на ВКС.

Ето защо следва да се осъди ответника да заплати на ищцата сумата от 4050лв., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба-17.08.2022г.до окончателното изплащане на сумата, която сума представлява обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ за оставане без работа поради незаконно уволнение за периода от 02.08.2022г. до 02.02.2023г. като за разликата от 4050лв. до претендираните 4860лв. искът следва да се отхвърли поради извършено прихващане с полученото обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ в размер на 810лв.

По разноските:

Двете страни са направили своевременно искане за разноските-ищцата с исковата молба, а ответника – с писмения отговор. С оглед изхода на делото и двете страни имат право на разноски- ищцата за двата уважени конститутивни иска и съразмерно на уважената част от третия осъдителен иск. Ответникът има право на разноски съразмерно отхвърлената част на осъдителния иск. Ищцата е представила доказателства за действително сторени разноски в размер на 750 лв. като липса диференциация какъв е размера на заплатеното възнаграждение за всеки един от трите иска, съответно по двата конститутивни иска, чиито минимум съгласно Наредба №1/2004г за минималните размери на адвокатските възнаграждения е 710 лв./ общо за двата иска/ и по осъдителния иск. При това положение съдът приема, че по всеки иск е платен адвокатски хонорар по равно по 250лв. Тук е момента да се отбележи, че е абсолютно неоснователно възражението на ответника за прекомерност на сторените от ищеца разноски. С оглед така изложеното ищецът има право на разноски за уважените конститутивни иски в размер на 500лв. и за осъдителния иск 208.33лв. или общо 708.33лв. Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 708.33лв. разноски по делото. По реципрочен начин се определят

разноските за ответника , който е сторил разноси в общ размер от 700лв.

лв. или по 233.33лв. за всеки иск. С оглед отхвърлената част от осъдителния иск в полза на ответника следва да се присъдят разноси в размер на 38.88лв. Ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 38.88лв. разноси по делото.

На основание чл.78,ал.6 от ГПК следва ответникът да бъде осъден да заплати в полза на РС-П. държавна такса в размер на 322лв./ по 80 лв. за всеки от двата уважени неопценяеми искове и 162лв. са осъдителния иск по чл.225 от КТ / и разноси за вещо лице в размер на 200лв.

На основание чл.242, ал.1, предл.трето от ГПК съдът следва да допусне предварително изпълнение на решението в частта за присъденото обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ.

Предвид изложеното Пазарджишкият районен съд

РЕШИ:

По предявените от Л. С. И. с ЕГН ***** от село А., община Б. със съдебен адрес гр.П., ул.“И. В.“№9 срещу Община Б. с адрес град Б., ул.“О.“№4А, представлявана от кмета К. В. искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ - **ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО и ОТМЕНЯВА УВОЛНЕНИЕТО**, постановено със Заповед№15 от 01.08.2022г. на кмета на общината и **ВЪЗСТАНОВЯВА** Л. С. И. с ЕГН ***** на заеманата преди уволнението длъжност“ технически сътрудник“ в звено Общински съвет в Община Б..

ОСЪЖДА Община Б., представлявана от кмета К. В. да заплати на Л. С. И. с ЕГН ***** от село А., община Б. със съдебен адрес гр.П., ул.“И. В.“№9 сумата от 4050лв. ,представляваща обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ за оставане без работа поради незаконното уволнение за периода от 02.08.2022г до 02.02.2023г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба -18.08.2022г до окончателното изплащане на сумата като за разликата от 4050лв. до претендираните 4860лв. отхвърля иска поради извършено прихващане с полученото обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ.

ОСЪЖДА Община Б., представлявана от кмета К. В. да заплати на Л. С. И. с ЕГН ***** от село А., община Б. със съдебен адрес гр.П., ул.“И. В.“№9 сумата от 708.333лв. разноси по делото.

ОСЪЖДА Л. С. И. с ЕГН ***** от село А., община Б. със съдебен адрес гр.П., ул.“И. В.“№9 да заплати на Община Б., представлявана от кмета К. В. сумата от 38.88лв. разноси по делото.

ОСЪЖДА Община Б., представлявана от кмета К. В. да заплати в полза на РС-П. сумата от 322лв. държавна такса и сумата от 200лв. за вещо лице.

На основание чл.242 от ГПК допуска предварително изпълнение на решението в частта за присъденото обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд -П. в двуседмичен срок, считано от 21.02.2023г.

Съдия при Районен съд – П.: _____